og en saadan Bestemmelse er ogsaa for en enkelt Egn af Limfjorden given af Regjeringen. Endvidere er der ved den nævnte Lovs § 38 udtrykkelig givet Regjeringen Bemyndigelse til at tillade Brugen af ny opfundne eller væsentlig forandrede Redskaber af en anden Beskaffenhed end dem, som ere blevne hjemlede ved selve Loven, saa man ser deraf, at man allerede, da man gav Loven af 1857, i hvilken man dog gik saa meget ind i Enkelthederne, har fundet det nødvendigt at give Regjeringen en vis Frihed i saa Henseende. Jeg tror derfor ikke, at der kan være nogen Betænkelighed ved, at man nu gaar et Skridt videre og navnlig giver Regjeringen en vis Frihed til at kunne dele mellem de modstaaende Interesser, der ere fremkaldte ved den sidste Lov af 1867, som gjorde en saa overordentlig Forandring med Hensyn til Bestemmelserne om Aalefiskeriet i Limfjorden.

Aaberg: Jeg skal ogsaa begynde med at udtale min Anerkjendelse til den høitærede Indenrigsminister for, at han er fremkommen med dette Lovforslag, da det ogsaa er min Mening, at man ved Loven af 1867 er gaaet noget videre, end det maaske var rigtigt. Jeg er enig med det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Koch) i, at det vistnok vilde være heldigt, om man fik en almindelig Fiskerilov, ikke alene for at faae visse almindelige Regler fastsatte for Driften af Fiskeriet, men ogsaa for, at det kan blive bestemt, i hvilket Vand Alle have Ret til at drive Fiskeri, og i hvilket Vand denne Ret kun haves af de enkelte tilgrændsende Lodseiere, thi dette kan ofte medføre Strid og medfører ikke saa sjeldent Processer. Det, der egentlig foranledigede mig til at bede om Ordet, var en Bemærkning, som kom fra det ærede Medlem for Viborg Amts 1ste Valgkreds (Chr. Jensen). Det ærede Medlem udtalte, at Kontrolen ikke var nødvendig, og at den bedste Kontrol maatte siges at være Fiskerne selv. Jeg veed nok, at det er den Betragtning, som det ærede Medlem hidtil har gjort gjældende, men det bedste Bevis for, at Fiskerne ikke indbyrdes kontrolere hinanden, er den, at den nuværende Kontrol, skjøndt den er noget svag og vistnok utilstrækkelig, dog opdager en hel Del Lovovertrædere, jeg tror endog forrige Aar omtrent 200. Det forekommer mig, at dette vidner om, at den nuværende Kontrol — hvor mangelfuld den forøvrigt end kan være — dog stifter en ikke ringe Nytte, og at det Middel, som man skulde have dert, at Fiskerne indbyrdes vare mistundelige paa hinanden, paa ingen Maade vil være tilstrækkeligt i den Henseende, thi hvis saa var, maatte det ligesaagodt vise sig virksomt nu, som naar man afskaffede Kontrolen. Den Landkontrol, som man ved Loven af 22de Marts 1867 oprettede, har ikke vist sig at være meget virksom, og det har endog vist sig, at der selv af dem, der høre til Landkontrolen, har været begaaet Lovovertrædelser ved Fiskeriet, saa der kan man ikke søge nogen Betryggelse, og skal Fiskeriet i Limfjorden beskyttes — hvad jeg tror, det fortjener, da det dog skaffer en Mængde Mennesker Erhverv —, saa tror jeg ogsaa, at der maa vedblive at være en Kontrol, thi om den endog nu er noget mangelfuld, er det dog min Overbevisning, at den stifter sin store Nytte. Forøvrigt vil den jo endnu faae en vis Forstærkning, idet der jo søges oprettet et Slags Kontrol med Østersfiskeriet, som da maaske kan komme til at virke i Forening med den almindelige Kontrol for det øvrige Fiskeri i Limfjorden. Naar det ærede Medlem for Viborg Amts 1ste Valgkreds (Chr. Jensen) anførte, at han fra Fuur havde faaet Meddelelse om, at Snørvaadsfiskeriet var aldeles uskadeligt, saa skal jeg derimod anføre, at jeg fra Harboøre har faaet Meddelelse om, at det er et meget skadeligt Fiskeri, hvilket jo er et Vidnesbyrd om, at det, det ærede Medlem anførte fra Fuur, ikke er saa aldeles paalideligt og ikke er en Betragtning, som deles af Fiskerne ved Limfjorden i Almindelighed, maaske endog ikke af Andre end Fuurboerne selv. Jeg tror ogsaa, som det ærede Medlem antydede,